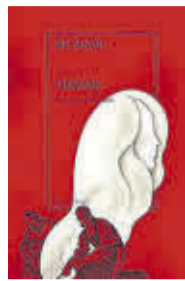

CULTURES

LLIBRES

Dos mons units a foc

ALI SMITH
Fragua

TRADUCCIÓ: MAGDALENA PALMER
19,50 EUROS
216 PÀGINES
NÓRDICA LIBROS
NOVEL·LA

PEP CORRAL VILELLA. BARCELONA

Com en una peça d'orfebreria ben trenada, a «Fragua», l'última novel·la d'Ali Smith, mai se sap on comença la màgia de l'ull de l'espectador i on acaba la des-tresa de l'artesà. Ni fa cap falta saber-ho.

■ L'obra recent d'Ali Smith s'ha convertit en un dels millors baròmetres de l'Anglaterra enfangada pel Brexit. Un context al qual en el seu darrer llançament s'hi suma un dels altres grans traumes dels nostres dies: la pandèmia. Amb el seu pare aïllat en un hospital assetjat per la covid-19, l'artista Sandy Gray rep la trucada d'una antiga companya d'universitat arribada per capgirar-li la vida amb una inquietant ex-

periència en un control de seguretat d'aeroport i amb un mecanisme de pany forjat per unes mans úniques segles enrere. Un mecanisme, aquest, que serveix alhora com a nexa d'unió entre dos temps que s'entrecreuen i es cargolen com són el present de Gray i un passat ubicat al segle XVI, on qui pren el protagonisme és la forjadora d'aquesta peça excepcional.

Annex extraoficial al seu cèlebre *Quartet estacional*, la novel·la condensa algunes claus de l'univers lúcida i sorneguer amb el qual Smith s'acosta a les alegries i les misèries del món present. Menció per a l'esforç titànic de Palmer per traduir un llibre on jocs de paraules sovint intraduibles sostenen bona part de l'estructura.

SUSANNA CLARKE

Les dames de Grace Adieu

AMSTERDAM / 22,95 EUROS / NARRATIVA BREU

► La màgia i la fantasia amaren els deu contes d'aquest llibre d'una de les grans supervendes del gènere, deu relats breus situats en l'Anglaterra del segle XIX que l'autora va visitar en la seva aclamada novel·la de debut, *Dr. Norell i and Mr. Strange*.

VIRGINIE DESPENTES

Benvolgut imbècil

SEMBRA / 22 EUROS / NOVEL·LA

► Una actriu famosa en la cinquantena que lluita contra la discriminació per la seva edat i un escriptor cretí que busca notorietat a les xarxes tenen una relació a través de missatges directes. I una noia acusa l'home d'assetjament sexual.

MARINA TSVETÀIEVA

Fites

EDICIONS DE 1984 / 19,80 EUROS / POESIA

► La berguedana Laia Malo va guanyar el 21è Premi de traducció Vidal Alcover amb *Fites*, que recull els dos primers poemaris d'una de les grans autores de les lletres russes. Unes peces escrites entre 1916 i 1920 que ara tenim en català per primer cop.

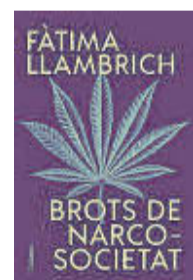

ILARIA TUTI

Hija de las cenizas

ALFAGUARA / 20,90 EUROS / NOVEL·LA

► Un assassí en sèrie que la comissària Teresa Battaglia va detenir fa 27 anys aconsegueix fugir de la presó d'alta seguretat on és reclòs, però al cap d'uns dies es lliura a la policia perquè el persegueix un altre criminal que vol reproduir els seus assassinats.

FÀTIMA LLAMBRICH

Brots de narcosocietat

COLUMNNA / 18,90 EUROS / ACTUALITAT

► La periodista Fàtima Llambrich ens ofereix el resultat d'una investigació sobre el narcotràfic que s'articula en el triangle format per Catalunya, l'estret de Gibraltar i Galícia. Un univers criminal on hi ha caps amb poudiners per comprar voluntats.

ALEXANDRE LACROIX

Cómo no ser un esclavo del sistema

ARPA / 14,90 EUROS / ACTUALITAT

► Les arrels del malestar contemporani es troben en les lògiques de la modernitat connectada, on s'esborren les fronteres entre allò públic i privat. L'autor desvela els mecanismes per poder fugir d'un sistema pervers.

PEP NOGUÉ / ANNA PARÉ

La cuina de la memòria

COSSETÀNIA / 19,95 EUROS / BENESTAR

► Hi ha una relació entre el que mengem i la salut del cervell, en una societat en què 1 de cada 10 persones majors de 65 anys pateix algun tipus de demència. Paré aporta un text teòric i Nogué ofereix receptes en aquest llibre sobre cuina i benestar.

TONI LLACAY / SALVADOR LINARES

Els secrets que amaga el cel. Mites i zodíac

LA GALERA / 15 EUROS / 7-9 ANYS

► Mirar al cel i aprendre: aquest és el propòsit d'un llibre que explica els secrets que amaguen les estrelles, els noms divins i altre tipus de constel·lacions i qüestions diverses que tenen a veure amb el firmament.

CINEMAQUINTO

PER MANUEL QUINTO

Nanni Moretti

■ El gran moment del cine italià comença a finals dels 40 i principis dels 50 amb el neorealisme de De Sica, Rossellini, De Sanctis, Luigi Zampa i el primer Visconti. Tot seguit surten Fellini, Pasolini, Bertolucci, Bellocchio, Olmi, els Taviani i un nou Visconti operístic. L'enfonsament o deserció dels grans productors, juntament amb la desaparició dels grans directors amb els anys, fan que Itàlia ja no sigui la capdavantera del cinema europeu, on fins i tot s'emmirallaven els aprofitats americans –el cas Leone al western. Ara, a part de l'incombustible Bellocchio d'*Exterior nocte*, els realitzadors que potser més interessen són Paolo Sorrentino, Gianni Amelio, Giuseppe Tornatore, Luca Guadagnino, Mateo Garrone i Gabriele Salvatores.

L'estrena ara mateix de l'última pel·lícula de Nanni Moretti, *Els sol del futuro*, m'ha portat a admirar i, és clar, a recomanar aquesta petita joia d'un cineasta «tan raro como necesario», tal com el qualifica el temible crític Carlos Boyero. Hi ha una part del seu cine que és obertament autoreferencial: el dirigeix, interpreta i guionitza ell mateix, i cadascuna d'aquestes quatre pel·lícules marquen una trajectòria que l'explica com a individu i també com a home polític amb inquietuds socials en moments de crisi. Moretti diu el que pensa sobre temes variats, expressa opinions, s'enfurisma, obre la caps dels records, es mostra cinèfil, sol enmig de la gent, cridant i lluitant contra el desencís.

La primera d'aquests pel·lícules és *Palombella rossa* (1989), la crisi del PCI vista en un partit de

waterpolo –Moretti en va ser jugador important i *palombella* significa *volea*–, quan els comunistes van passar a ser Partit Democràtic amb Achille Occhetto. L'angoixa del protagonista es resol en escenes divertides prop de la piscina, a vegades il·lustratives, a vegades enginyoses al·legòriques, com la de l'abandonament del partit per veure tothom el trist final de *Doctor Zhivago* a la televisió del bar.

Caro diario (1993) és dividida en tres segments. El primer és un recorregut de Moretti en la seva Vespa –una imatge icònica– per alguns barris de la perifèria romana, amb observacions plenes d'ironia i un gust per la imatge a través de plans llargs. El segon és un altre recorregut, aquest cop per Lipari i les illes dels voltants de Messina al costat d'un seu amic, a la recerca d'inspiració per a un film. El tercer són anades a diferents metges, com quan va patir un tumor i es va haver de sotmetre a quimioteràpia.

Aprile (1998) és una mena de continuació de l'anterior. Moretti continua sent ell mateix, amb filies i fòbies, davant la pròpia càmera, però el temps va des de la victòria de Silvio Berlusconi el 1994 –que el deixa perplex– a la de la coalició de centreesquerra de Romano Prodi, quatre anys més tard. Mentrestant, neix el seu primer fill, en Pietro, al qual dedica bona part de les seves atencions.

I, per a mi, la millor i definitiva dins d'aquesta línia és la ja citada *Els sol del futuro*, cinema dins del cinema, quan Moretti es posa en la pell d'un director dels 50, en plena crisi del PCI per la invasió dels tancs soviètics a Hongria.

EDICIONS PARCIR SELECIONES

LLIBRES PARCIR

Àngel Guimerà, 74
MANRESA
Tel. 93 873 38 82
www.parcir.com

La lectura és indispensable per a conèixer millor el món